

[Poul Møller.]

dan udviklingen vil blive i disse 50-60 år, og jeg begriber naturligvis, at hvis socialministeren skal bygge en fond op, hvis maksimum eller i hvert fald tilsyneladende maksimum skal nås i år 2020, så må han være særdeles forsigtig, f. eks. med rentekalkulationen, og derfor har han jo altså valgt en rentesats på $4\frac{1}{2}$ pct., og man må jo håbe, vi kommer tilbage til det paradys, hvor man kunne låne penge til $4\frac{1}{2}$ pct. Jeg skal altså derfor ikke udtale mig om andre beregninger end socialministerens; det er dem, som er forelagt for os; jeg vil blot sige, at selvfølgelig kan andre beregninger gøre det tvivlsomt, om det er det ene tal eller det andet tal. Men begge tallene eller alle tallene er jo så enormt store, at de i virkeligheden går ud over folks fantasi. Det ved vi jo godt alle sammen, at når tal kommer på 70 milliarder eller 500.000 millioner eller sådanne tal, så er det ud over vor fantasi, og så er vi i og for sig ikke i stand til længere at skønne over virkningerne.

For at man kan begribe, hvor store tal det er, skal jeg henlede opmærksomheden på, at landets samlede skattepligtige formueværdi og ikke-skattepligtige formuer, altså landets samlede opgjorte skatteansatte værdier — idet jo ikke alt på grund af formueskattegrænsen er blevet beskattet — i 1965-66 var 62 milliarder kr., og med det nuværende prisniveau regner regeringen med, at vi her skal op på 70 milliarder i en offentlig fond, som altså er større end hele befolkningens samlede formueansættelse. Det er jo en ordentlig mundfuld. Jeg kan også til sammenligning sige, at det fremgår af Statistisk Årbog 1967 side 82, at den samlede grundværdi i Danmark ved den 13. alm. vurdering var 41 milliarder kr., altså en beskeden sum i forhold til den fond, regeringen vil have bygget op.

Det siger sig selv, at en fond af denne størrelse kommer til at føre en aktiv investeringspolitik og ikke kan nøjes med at anbringe sine midler i obligationer. Fondsforvaltningen får derfor en meget, meget betydelig indflydelse på, hvilke virksomheder der skal sikres, og hvilke virksomheder der skal fremmes. Man må vel forvente, ikke mindst efter det, hr. Egon Jensen sagde om fondsbestyrelsen, at staten bliver den tredje repræsentant i fondsbestyrelsen

og derfor vil være tungen på vægtskålen, hvis der ikke er enighed mellem de to andre instanser. Derved opnår vi jo det, som vel ikke kunne opnås ad anden vej, nemlig at staten får en virkelig kraftig, betydelig indflydelse og magt over investeringerne ude i det aktive erhvervsliv. Det er måske også hensigten med forslaget. Nogle gange spørger man jo sig selv herom, fordi denne fond synes jo langt større, end behovet er, selv efter regeringens egne tanker. Hr. Peter Larsen var inde på det samme problem. Det fremgår af socialministerens redegørelse, at i år 2020 vil de samlede udbetalinger andrage 4.200 mill. kr. og de løbende indbetalinger, bidragsindbetalinger, 3.600 mill. kr. Det vil sige, at der kun er en forskel mellem udbetalinger og indbetalinger på 600 mill. kr., og selv med de mest pessimistiske — eller man kan måske i denne tid sige optimistiske — forventninger med hensyn til rentens udvikling, så venter vi vel ikke, den skal komme så langt ned, at 70 milliarder kr. kun skulle kunne afkaste en rente på 600 mill. kr. I så fald har vi jo nået nulpunktet i rente — og det er vel ikke det, regeringen stiler efter — eller i hvert fald meget tæt ved nulpunktet, og så vil det jo sikkert også have betydelige økonomiske ulemper her i landet.

Dér er det, jeg siger: hvad har vi så? Vi har altså 600 mill. kr., der skal bæres af en forrentning af en fond på 70 milliarder kr. Det vil sige, fonden skal altså blive ved med at vokse, vokse ud over sit formål, vokse ud over år 2020, og det er jo det, der ikke er helt begribeligt, medmindre det hele skyldes en beregningsmæssig lapsus, fordi man på et sent tidspunkt har nedsat tillægspensionsprocenten fra 60 til 30, uden at man har revideret fondstallene og opsparingen på tilsvarende måde.

Jeg har her igennem disse 5 punkter belyst de afgørende indvendinger, vi fra konservativ side har imod regeringsskitsen. Jeg skal herefter tillade mig at belyse de synspunkter, vi selv ønsker at lægge frem.

Vi mener ikke, det er rimeligt at gå over til en forskelsbehandling af de gamle. Vi vil fastholde princippet om fuld folkepension til alle ældre og uden hensyn til deres nuværende, fortidige eller fremtidige indkomster. Vi vil udbygge denne folkepension over en kort periode, således at også nuværende